

Samling af Afgørelser

Sag T-341/14

**Sergiy Klyuyev
mod
Rådet for Den Europæiske Union**

»Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — bevis for grundlaget for opførelsen på listen«

Sammendrag – Rettens dom (Niende Afdeling) af 28. januar 2016

1. *Annulationssøgsmål — søgsmålsinteresse — bedømmelse på tidspunktet for sagens anlæg — søgsmål anlagt til prøvelse af en retsakt om indførelse af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren — ophævelse af den anfægtede retsakt under retssagen — erklæring om, at det er ufornuddent at træffe afgørelse — ikke tilladt — sagsøgerens interesse i at opnå anerkendelse af den anfægtede retsakts ulovlighed består fortsat*

(Art. 263 TEUF; Rådets afgørelse 2014/119/FUSP, som ændret ved afgørelse 2015/364/FUSP og 2015/876/FUSP; Rådets forordning nr. 208/2014, som ændret ved forordning 2015/357 og 2015/869)

2. *Den Europæiske Union — domstolskontrol med lovligheden af institutionernes retsakter — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — kontrollens rækkevidde — bevis for grundlaget for foranstaltningen — den kompetente EU-myndigheds forpligtelse til i tilfælde af anfægtelse at godtgøre, at den begrundelse, der foreholdes de berørte personer eller enheder, er velbegrundet*

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 47; Rådets afgørelse 2014/119/FUSP; Rådets forordning nr. 208/2014)

3. *Retslig procedure — afgørelse eller forordning, der under en sag erstatter den anfægtede retsakt — ny omstændighed — udvidelse af de oprindelige påstande og anbringender — betingelse — redegørelse for de tilpassede anbringender og argumenter — foreligger ikke — afvisning*

(Rettens procesreglement, art. 86, stk. 3; Rådets afgørelse 2014/119/FUSP, som ændret ved afgørelse 2015/876/FUSP; Rådets forordning nr. 208/2014, som ændret ved forordning 2015/869)

1. Under et annulationssøgsmål skal sagsøgerens søgsmålsinteresse bestå indtil retsafgørelsen, idet det i modsat fald findes ufornuddent at træffe afgørelse, hvilket forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan bibringe parten en fordel.

Hvad angår et søgsmål med påstand om annulation af retsakter fra Rådet, hvorved sagsøgerens navn blev opført på listen over personer, der var omfattet af de restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine, kan den omstændighed, at disse retsakter ikke længere er i kraft på tidspunktet

for retsafgørelsen, idet de er blevet ændret for så vidt angår sagsøgeren, ikke sidestilles med Rettens eventuelle annullation af de oprindeligt vedtagne retsakter, idet den pågældende ændring ikke er en anerkendelse af de omhandlede retsakters ugyldighed. Sagsøgeren bevarer følgelig en søgsmålsinteresse, som udspringer af den omstændighed, at anerkendelsen af ulovligheden af de anfægtede retsakter kan lægges til grund for en efterfølgende sag med påstand om erstatning for skade lidt som følge af disse retsakter i den periode, hvor disse fandt anvendelse.

(jf. præmis 27 og 31-33)

2. Selv om Rådet har en vid skønsmagt for så vidt angår de generelle kriterier, der skal tages i betragtning med henblik på vedtagelsen af restriktive foranstaltninger, indebærer den effektive domstolsprøvelse, som er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at Unionens retsinstanser i forbindelse med prøvelsen af, om begrundelsen for afgørelsen om at opføre eller fastholde en bestemt persons navn på en liste over personer, der er genstand for restriktive foranstaltninger, er lovlig, skal sikre sig, at denne afgørelse, hvis rækkevidde er individuel for denne person, er baseret på et tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag. Dette indebærer en efterprøvelse af de faktiske omstændigheder, der indgår i begrundelsen for nævnte afgørelse, og domstolsprøvelsen skal således ikke begrænses til en vurdering af, om den anførte begrundelse er sandsynlig i abstrakt forstand, men skal indebære en stillingtagen til, om der er belæg for disse grunde, eller i det mindste én af dem, som i sig selv anses for at kunne begrunde nævnte afgørelse på en tilstrækkelig præcis og konkret måde.

I denne forbindelse forholder det sig således, at for at opføre navnet på en person på listen over personer, der er genstand for de restriktive foranstaltninger, med den begrundelse, at han er identificeret som værende ansvarlig for underslæb med statslige midler, skal Rådet råde over et solidt faktisk grundlag, nemlig oplysninger vedrørende de faktiske omstændigheder eller den særlige adfærd, som denne person blev foreholdt.

Det er i øvrigt EU's kompetente myndighed, som i tilfælde, hvor den begrundelse, der foreholdes den berørte person, bestrides, skal godtgøre, at den er velbegrundet, og ikke sidstnævnte, der skal føre bevis for, at begrundelsen ikke er velbegrundet.

(jf. præmis 38, 49 og 51)

3. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 59-72)